

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Falat László (címe) ügyvéd által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a dr. Kárpáti Miklós (címe) ügyvéd által képviselt (alperes neve, címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2010. február 25. napján kelt, 22.P.20.480/2010/2. számú ítélete ellen a felperes részéről 3. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a felperes 27.000 (huszonhétezer) forint kereseti illeték megfizetésére köteles a Magyar Államnak külön felhívásra.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A ... című hetilap ...-i számában a „...” című rovatban megjelent olvasói levél névelírással hívta fel a szerkesztőség figyelmét, mert a lapban korábban az jelent meg, hogy „... a ...-akcióig konzekvensen hiányzott a jobboldal tiltakozása”. ... szerint „a levél írója nyilván ... könyvkiadóra és az általa megjelentetett egyes kiadványokra gondolt”.

A közöltek miatt a felperes helyreigazítási kérelmet juttatott el a szerkesztőséghez, s mivel annak a szerkesztőség nem tett eleget, sajtó-helyreigazítás iránti keresetet terjesztett elő. Olyan tartalmú helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni az alperest, amelyből megállapítható, hogy a „...” című rovatban közöltek nem felelnek meg a valóságnak. Sérelmezte, hogy az írás könyvkiadóként tüntette fel, illetve azt, hogy az ő írásai ellen illene tiltakozni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy szerkesztői szabadsága körébe tartozik az, hogy valakinek teljeskörű munkásságát ismerteti-e vagy sem. Az állítás egyébként nem sértő tartalmú, nem is valótlan és a cikk nem tartalmaz utalást arra sem, hogy a felperes bűncselekményt követett volna el. Az pedig, hogy a levélíró ki és mi ellen tiltakozik olyan vélemény, ami sajtó-helyreigazítás tárgyát nem képezheti.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 17.500 forint ügyvédi munkadíjat, valamint az államnak külön felhívásra 21.000 forint le nem rótt illetéket.

Az ítélet indokolásában hivatkozott a sajtó-helyreigazítási eljárásra vonatkozó anyagi jogi és eljárásjogi szabályokra.

Kifejtette, hogy a kiadói minősítéssel kapcsolatos közlés a felperesre nézve nem sértő lényegtelen tévedés és társadalmi megítélése szempontjából sem bír relevanciával, mert az átlagolvasó szemében a könyvkiadó és az író megítélése nem tér el jelentősen egymástól. Ezen túl nincs jelentősége annak, hogy saját vagy más írók műveit juttatja el az olvasóközönséghez. A felperes könyve elleni tiltakozás kérdése az olvasói levél írójának a véleménye, olyan értékítélet, bírálat, amely az elsőfokú bíróság szerint nem tartozik a helyreigazítandó közlések körébe, ugyanis egy írással kapcsolatosan negatív vélemény is kifejthető, ha az az általános közízlést nem sértő megfogalmazással történik.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását, az alperes helyreigazításra kötelezését kérte.

Előadta, hogy az írás hamisan állítja azt, hogy tiltakozni kellene nyilvánvalóan a könyve tartalmával elkövetett bűncselekmények miatt. A szerkesztőség az utónevet helyesbítette, azonban nem adott helyt sajtó-helyreigazítási kérelmének a foglalkozása tekintetében, holott az egy igen lényeges meghatározója személyiségének. Állította, hogy soha nem adott ki könyvet, csak alkalomadtán az általa írt vagy fordított könyvek kiadását felügyelte. Kiemelte, az olvasói levél közvetlen bűncselekmény elkövetelésére utalt, hiszen egy könyv, illetve annak tartalma miatt csak akkor tiltakoznak, ha a szerző azzal bűncselekményt valósít meg. Közölte, hogy Magyarországon az „...” című könyve megjelenését követően a zsidó nép elleni izgatás büntetével vádolták, amely vád alól azonban a bíróság bűncselekmény hiányában felmentette.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont következtetésével és az így meghozott ítéletével egyetértett, ezért elsőfokú bíróság

határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdésének megfelelően helybenhagyta annak helyes indokai alapján.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla általánosságban azt emeli ki, hogy a sajtóról szóló 1986. évi II. törvény (Stv.) rendelkezése szerint mindenkinek joga van arra, hogy tájékoztatást kapjon szűkebb környezetét, hazáját, a világot érintő kérdésekben. A sajtó feladata a hiteles, pontos és gyors tájékoztatásról való gondoskodás. Ugyanakkor a sajtószabadság gyakorlása nem lehet korlátlan, nem járhat mások személyéhez fűződő jogainak sérelmével.

Az Alkotmány 61. § (1) bekezdésében alapelveként rögzíti, hogy a Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra.

A Ptk. 79. §. (1) bekezdése értelmében, ha valakiről napilap, folyóirat (időszaki lap), rádió, televízió, vagy filmhíradó valótlan tényt közöl, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel - a törvényben biztosított egyéb igényeken kívül - követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények.

A helyreigazítási igény tartalmi vizsgálatának legfőbb szempontjait a Legfelsőbb Bíróság PK. 12. számú állásfoglalása tartalmazza. Ennek megfelelően a kifogásolt sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A közlemény kifogásolt kifejezéseit nem formális megjelenésük, hanem valós tartalmuk szerint kell megítélni. A közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A jogosult személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra. Véleménynyilvánítás, bírálat, valamint a társadalmi, gazdasági, politikai, tudományos vagy művészeti vita önmagában ugyancsak nem lehet helyreigazítás alapja.

A felperes sajtó-helyreigazítás iránti keresetében a „...” rovatban ... szerkesztőséghez intézett levelének azon kitételét sérelmezte, hogy őt könyvkiadóként tüntette fel.

A másodfokú bíróság - egyetértve az elsőfokú bíróság álláspontjával - úgy ítélte meg, hogy a felperes tevékenységének megjelölésére vonatkozó tévedés a felperes személyének megítélése szempontjából olyan lényegtelen körülmény, ami sajtó-helyreigazításra nem ad alapot. Azt az alperes igazolni nem tudta, hogy a felperes a köznapi értelemben vett könyvkiadói tevékenységgel foglalkozna, azonban az megállapítható - és azt a felperes sem vitatta -, hogy a művek kiadásának folyamatában részt vesz, azt felügyeli.

Ezen túlmenően a Fővárosi Ítéltábla megjegyzi azt is, hogy a felperes internetes honlapján a ... weblapon bemutatkozásakor saját maga közli az olvasóval, hogy történelmi tárgyú könyveket ír és ad ki. Erre is figyelemmel azon túl, hogy a könyvkiadói megjelölés lényegtelen tévedés valótlan állításnak sem minősül.

A Fővárosi Ítéltábla a „jobboldali tiltakozással” összefüggésben kifejtettekkel is egyetértett. A sérelmezett olvasói levél nem állította, hogy a felperes bármilyen bűncselekményt elkövetett volna, tartalmilag csak annyit közölt, hogy illendő volna

művei ellen a jobboldalnak tiltakozni. Ez pedig a másodfokú bíróság megítélése szerint is olyan véleménynyilvánítás, a levélírónak a felperes műveiről kialakított olyan egyéni álláspontja, ami nem képezheti sajtó-helyreigazítás tárgyát a PK. 12. számú állásfoglalás III. pontjának rendelkezése értelmében.

Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján kötelezte a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték és az alperesi jogi képviselőnek járó fellebbezési költség megfizetésére.

A másodfokú bíróság a többször módosított 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdésének b.) pontja alapján állapította meg a felperest terhelő kereseti illeték összegét.

, 2010. június 15.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

Dr. Fülöp Györgyi s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő